

Галина ШПИНТА,
orcid.org/0000-0002-7928-2308
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри мовної підготовки
Національного медичного університету імені О.О. Богомольця
(Київ, Україна) galyna.shpynta@gmail.com

ВАЖЛИВІСТЬ МЕТОДУ CASE STUDY ДЛЯ СТУДЕНТІВ-ФАРМАЦЕВТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ

У статті розглянуто сучасні інтерактивні методи, які використовуються у вищих навчальних закладах, зокрема у НМУ імені О. О. Богомольця. Наголошується на важливості інтерактивних методів, при цьому до уваги беруться статистичні дані американських учених щодо різних форм сприйняття студентами інформації. Наведено витoki методу *case study* та ряд синонімічних термінів на його позначення. Обґрунтовано необхідність використання методу *case study* не лише для студентів-фармацевтів, а й для здобувачів інших спеціальностей. З'ясовано, що метод *case study* включає багато інтерактивних методик, зокрема метод дискусії, «мозкового штурму», питання-відповідь, рольової гри, мікрогрупи та ін. Вказано, на яких етапах заняття з латинської мови можна вводити метод *case study* та в яких вправах його можна застосувати. Висвітлено, що елементи методу *case study* можна використовувати не тільки на практичних заняттях, але й лекційних. Повною мірою метод *case study* застосовано на заняттях із латинської мови, які демонструють міждисциплінарні зв'язки (теми з рецептури; теми, які присвячені вивченню фармацевтичних частотних відрізків у назвах препаратів, медичних засобів тощо). Продемонстровано важливість використання методу *case study* для студентів-фармацевтів із метою підвищення якості сприйняття навчального матеріалу, максимальної активізації навчально-пізнавальної діяльності кожного студента із залученням його до процесу аналізу ситуації і, відповідно, прийняття рішень. Застосування методу *case study* на занятті з латинської мови показало зростання зацікавленості студентами до теми і ефективніше засвоєння матеріалу. Метод *case study* слід використовувати поряд із традиційними методами навчання у вищих медичних навчальних закладах при викладанні як теоретичних дисциплін, так і практичних. Метод *case study* є цікавою активною формою навчання, що мотивує інтерес до теми, розвиває особистісні якості студентів, а це, у свою чергу, покращує їхню професійну компетентність.

Ключові слова: метод *case study*, метод конкретних ситуацій, студенти-фармацевти, латинська мова.

Halyna SHPYNTA,
orcid.org/0000-0002-7928-2308
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of the Language Education
Bogomolets National Medical University
(Kyiv, Ukraine) galyna.shpynta@gmail.com

THE IMPORTANCE OF THE CASE STUDY METHOD FOR PHARMACISTS LEARNING THE LATIN LANGUAGE

The article is examined student interactive methods used in higher education, in particular, in Bogomolets national medical university. The importance of interactive methods is emphasized, the author uses statistical data of American scientists about various forms of students' perception of information. The origins of the case study method is indicated and a number of synonymous terms for its designation are given. The need to use the case study method is substantiated not only for pharmaceutical students, but also for others. During the research, it was found that the case study method includes many interactive methods, in particular, the method of discussion, «brainstorming», question-answer, role-playing, micro-groups etc. It is indicated when (at which stages of the Latin language lesson) can be introduced the case study method and where (in which exercises) it can be applied. Elements of the case study method can be used not only in practical classes, but also in lectures. The case study method is fully applied in Latin language classes, which includes interdisciplinary topics (topics devoted to the study prescriptions; topics devoted to the study of pharmaceutical frequency segments in the names of drugs). It has been demonstrated the importance of using the case study method for pharmaceutical students with the aim of improving the quality and acceptance of educational material, and has been detected maximally activating the educational and cognitive activity of each student and involving him in the process of analyzing the situation and making decisions. The application of the case study method in the Latin language class has been showed an increase of students' interest in the topic and more effective assimilation of the material. The case study

method should be used along with traditional teaching methods in higher medical educational institutions when teaching both theoretical and practical disciplines. The case study method is an interesting active form of learning that motivates interest in the topic, develops the personal qualities of students and improves their professional competence.

Key words: *the case study method, the method of specific situations, student-pharmacists, the Latin language.*

Постановка проблеми. З постійним розвитком науки, техніки, медицини, змінюється і якість освіти та її роль для суспільства. Сучасна держава потребує різносторонню, активну, креативну та здатну до постійного саморозвитку особистість. Відповідно до потреб, з'являються нові вимоги до освіти: модернізації навчального процесу, виховати вмотивованість студентів, розширити фахову, інтегральну та загальну компетентності студентів. Необхідною вимогою у новітній державі є формування вищої освіти з орієнтацією на студента та на формування його особистісних якостей. Зважаючи на всі оточуючі нас внутрішні зміни у межах держави (соціальні, економічні та демографічні), модернізації потребує система навчання фахівців медичної галузі. Оскільки якість професійної підготовки лікаря, фармацевта тощо залежить від мотивації студента, форм і методів навчання, й звичайно ж від змісту навчання.

Аналіз досліджень. Виховання сучасних спеціалістів неодмінно враховує наявність в останніх професійних навичок і вмій, що дозволяють ефективно діяти у надзвичайних умовах, бути впевненими, комунікабельними, «гнучко, оперативно реагувати на різноманітні запити суспільства та успішно конкурувати з іншими фахівцями на ринку праці» (Філоненко, 2016: 4). Новітні форми і методи навчання дозволяють навчити студентів якісно та результативно мислити і своєчасно приймати, відповідно, правильні рішення. Необхідність використання сучасних методів організації навчальної діяльності висвітлена в роботах К. О. Баханова (Баханов 2008), (Луцик 2007), М. В. Кларіна (Пометун 2007), К. Т. Чалла (Challa et al., 2021: 4). Методика залучення сучасних інтерактивних технологій у педагогіці продемонстрована у працях О. І. Пометун (Пометун 2007), М. М. Філоненко (Філоненко, 2016). Також приділена вага роль інтерактивним методам при викладанні медичних дисциплін у вищих навчальних закладах (Гай та ін., 2016). У праці Я. А. Тарасенко з співавторами підкреслюється вага роль використання у навчанні медиків активних методів, які певною мірою ототожнюються з інтерактивними методами (Тарасенко та ін., 2022: 296).

Метод *case study* у сучасних наукових роботах виступає як різновид інтерактивних методів навчання (Павлишин та ін., 2015), (Філоненко,

2016). У роботі ми використовуємо наступне визначення методу *case study* – «метод активного проблемно-ситуативного аналізу, заснований на навчанні шляхом вирішення конкретних завдань-ситуацій» (Філоненко, 2016: 25). Термін «метод *case study*» має ряд полісемічних позначень: *кейс-метод* (Філоненко, 2016: 25), (Павлишин та ін., 2015: 67), *метод кейсів* (Гай та ін., 2016), (Тарасенко та ін., 2022: 296), *метод ситуаційних кейсів*, (Тарасенко та ін., 2022: 296), *метод case study* (Філоненко, 2016: 25), *кейс-стаді* (Павлишин та ін., 2015: 67), *метод case studies* (Гай та ін., 2016), *метод конкретних ситуацій* (Гай та ін., 2016: 17), (Філоненко, 2016: 25), *ситуаційне навчання* (Гай та ін., 2016: 17). У даній роботі ми послуговуємося саме терміном метод *case study* (з англійським написанням), оскільки він був вперше запропонований американськими вченими.

Зважаючи на те, що питання практичного використання сучасних інтерактивних методів, в тому числі і методу *case study*, під час викладання фармацевтичних дисциплін взагалі не розкриті у науковому просторі, вбачається доцільним проаналізувати існуючі інтерактивні методи та продемонструвати їх застосування для студентів-фармацевтів на прикладі дисципліни латинська мова. **Метою статті** є обґрунтувати застосування інтерактивних методів викладання у професійній підготовці студентів-фармацевтів, продемонструвати важливість та ефективність методу *case study* та на конкретних прикладах показати введення цієї методики у процес навчання студентів-фармацевтів в НМУ імені О. О. Богомольця.

Виклад основного матеріалу. Зміна та модернізація системи вищої освіти постійно потребує використання сучасних методів викладання матеріалу, а також впровадження новітніх інтерактивних методик навчання, що приведе до якісної зміни педагогічного процесу. Сучасний педагогічний процес вищої школи ґрунтується на використанні різноманітних методів організації навчання та розкритті у студентів особистісних якостей. Залучення до навчального процесу інтерактивних методик подачі матеріалу, та ще й з використанням комп'ютерних технологій, забезпечить високоякісну підготовку майбутніх фахівців.

Більшість інтерактивних методів носять проблемний характер, тим самим виконують

функцію проблемного навчання, це сприяє розвитку у студентів клінічного мислення, формуванню самостійності. Інтерактивне навчання побудоване на взаємодії всіх студентів та викладача. Викладач повинен створювати умови для ініціативи та активності студентів. Ці методи відповідають «особистісно орієнтованій моделі навчання» (Філоненко 2016:20)

У роботі американських учених кількісно проілюстровано, що під час лекції студент засвоює лише 5% матеріалу, під час читання – 10%, роботи з відео/аудіоматеріалами – 20%, демонстрації – 30%, у ході дискусії – 50%, під час практики – 75%, а коли студент навчає інших чи відразу застосовує знання – 90%. Таким чином, відносно пасивні методи навчання (де лише засвоюється та відтворюється інформація) мають у 5–10 разів нижчу ефективність, ніж інтерактивні (Гай 2016:16).

Досвід сучасної системи вищої освіти доводить необхідність застосування новітніх інтерактивних методів навчання. Використання інтерактивних методів вдало і цікаво захоплює студентів до навчально-пізнавальної діяльності, спрямовуючи введення особистісно-орієнтованого навчання, що забезпечує особисту спрямованість навчання та прагнення до саморозвитку. Це підкреслюється і позицією К.О. Баханова, що інтерактивне навчання – спрямоване на активізацію пізнавальної діяльності студентів за допомогою організації спілкування між собою, студентів з викладачем, між групами, що дозволяє розв'язувати спільні навчальні проблеми (Луцик 2007). Також показовим сутності інтерактивного навчання є те, що навчальний процес відбувається переважно шляхом активного взаємонавчання, співпраці, діалогу студентів і викладача (Павлишин 2015: 67), (Пометун 2007). У такій співпраці забезпечуються можливості взаємодії студентів і викладачів на рівні партнерства. Важливим є той факт, що студент відчуває себе не об'єктом процесу навчання, а суб'єктом набуття знань, це безсумнівно викликає його внутрішню мотивацію, що сприяє ефективності навчання.

Якісна організація інтерактивного навчання передбачає моделювання конкретних, реальних, типових прикладів і спільне вирішення відповідної ситуації. Компетентність студентів, яку формує інтерактивне навчання, розширює межі пізнавальних можливостей, закладає клінічне мислення, сприяє аналізу та застосуванню отриманої у процесі навчання інформації, і сприяє накопичуванню навичок у майбутній професійній фармацевтичній діяльності. Сучасне інтерактивне навчання є своєрідною тренувальною моделлю

спілкування студентів, що створюється на практичному занятті й існує як «уявна реальність» (імітаційна реальність), яку згодом студенти трансформують у свою професійну сферу. Завдяки ефекту новизни в українській освіті методу *case study* та при правильній його організації, зростає зацікавленість студентів процесом навчання.

До основних інтерактивних методів навчання належать метод питання-відповідь, ділові ігри, «мозковий штурм», методи проектів, метод *case study*, мікро-групи, конкурентних і кооперативних груп, дискусії, практичного стимуляційного тренінгу (Павлишин 2015), (Філоненко 2016). Метод *case study* заснований на моделюванні ситуації або використанні реальної ситуації з метою аналізу даного випадку, виявлення проблем, пошуку альтернативних методів вирішення та прийняття оптимального вирішення проблеми. Мета методу *case study* – поставити студентів у таку ситуацію, коли їм необхідно буде прийняти рішення (Павлишин 2015: 67), (Філоненко 2016). Цей метод активно виробляє в студентів рішучість, впевненість, фахову компетенцію до типових ситуацій, розвиває здатність аналізувати, вчить уникати типових помилок тощо і тим самим, готує їх до майбутньої професії.

Незважаючи на те, що методика вперше була розроблена на початку ХХ ст. в Гарвардській школі бізнесу для економічних спеціальностей, ми пропонуємо її використання на міждисциплінарних заняттях для студентів-фармацевтів, оскільки на даний момент вони є найменш зацікавлені у вивченні латинської мови. Дане твердження підтверджується їхнім рівнем успішності у 2021–2022 навчальному році, де 80% (118 осіб з 148) студентів склали дисципліну на задовільно, при цьому 65% на мінімальні бали 111–125 з 200.

На наш погляд, метод *case study* або ситуаційне навчання – є дуже ефективною, сучасною методикою навчання, яка передбачає використання конкретних ситуацій з певного розділу чи теми навчального курсу для спільного розбору, обговорення та прийняття рішення.

Основними етапами проведення методу *case study* є:

- 1) вступне слово викладача;
- 2) формування мікрогруп;
- 3) робота в складі мікро-групи;
- 4) презентація відповідальними висунутих рішень;
- 5) запитання до відповідальних;
- 6) загальна дискусія;
- 7) заключне слово викладача;
- 8) підведення підсумків.

Основне завданням цього методу – максимальне залучення кожного студента до процесу аналізу ситуації і прийняття рішень. Група

поділяється на мікро-групи, які складаються з 3–5 осіб. Відповідальний керує організацією роботи мікро-групи, розподілом питань між усіма членами мікро-групи і за прийняття рішення. Робота завершується короткою доповіддю про результати. Робота організовується таким чином: або кожна мікро-група виконує різні завдання з однієї теми заняття або групи одночасно працюють над одними і тими ж завданнями, конкуруючи між собою.

Застосування методу *case study* для студентів-фармацевтів можна провести на етапі як початкової перевірки рівня знань та умінь студентів засвоєного матеріалу, так і на основному етапі заняття. Етап визначається викладачем, залежить від теми заняття. Метод *case study* повною мірою можна використати на вправах з перекладу, наприклад, ставиться завдання перекласти латиномовний рецепт українською мовою, що демонструє знання латиномовної рецептурної термінології у студента:

Recipe: Chloroformii
OleiHelianthiana 20 ml
Misce, fiatlinimentumDa.
Signa.

Або вправи для латиномовного запису рецептів студентами, які представлені кількома варіантами:

1) переклад рецепту латиною мовою
Візьми: Метилсалицилату
Хлороформу по 10,0
Олії блекоти 30,0
Змішай. Видай.

Познач.

2) переклад латиною мовою рецепту із доповненням пропусків

Візьми: Трави горицвіту весняного 25,0
Кореневищ з коренями валеріани 75,0
 (виписати як збір)

Познач. Заварити 1 пакетик у склянці

окропу, пити по 1 столовій ложці 3 рази на день

3) переклад припису у скороченій формі
Rp.:Dec. cort. rad. Berberidisex 12,0 180 ml
D. S.

4) виписуванням рецептурної задачі:

Паста, що містить етазол 5 г, білу глину 2,5 г на основі гліцерину для лікування глибокого карієсу.

На типових вправах із теми «Рецептура» викладач із студентами-фармацевтами моделює ситуації, які могли б виникнути в аптеках або на виробництві, зокрема розбір ситуації, коли слід створити препарат за інструкцією із застосуван-

ням латинської частини рецепта; або описати препарат і процес виготовлення, використовуючи латинську термінологію, або за рецептом виготовити препарат клієнту, або запропонувати вже готовий альтернативний засіб.

Також метод *case study* легко застосовується на вправах на знання частотних фармацевтичних відрізків відповідних тематичних груп. Наприклад, 1) вправи, де вимагається знати і класифікувати назви препаратів на відповідні тематичні фармацевтичні групи:

Наприклад, подається ряд назв препаратів (українською мовою): *Ритмонорм, Вобензим, Мезим Форте, Лідаза, Амілаза, Новокаїн, Тра-малгін, Трімекаїн*, які слід записати латиною мовою та погрупувати їх відповідно до тематичних фармацевтичних груп: а) анальгезуючі та анестезуючі засоби; б) ферменти; в) кардіологічні засоби.

2) вправи, де, навпаки, подані назви різних тематичних фармацевтичних груп, а студентам слід серед вказаного переліку препаратів знайти відповідні назви та пояснити свій вибір: препарати діагностичної дії – *Testosteron, Bilignost, Cardiotrast, Sulfadimezinum, Bactrim*; медичні засоби з сечогінним ефектом – *Furacilinum, Flurenat, Urolesanum, Cystin, Revmador*; знеболюючі засоби – *Heparoidum, Lydasum, Panadolom, No-Spa, Analginum*; препарати з протигрибковою дією – *Fungal, Promedolum, Coldflu, Suprastin, Ergotaminum*; гормональні препарати – *Testosteron, Bilignost, Menorest, Sulfadimezinum, Bactrim*; тощо.

Разом з тим такі типи завдань можна додатково ускладнити, запропонувавши вказати альтернативні препарати. Адже типова ситуація може трапитися і в майбутній фармацевтичній практиці, коли клієнту потрібно придбати препарат, який відсутній в аптеці, а фармацевт або зразу пропонує альтернативний препарат, або шукає у базі препарати однієї тематичної групи.

Всі приклади наведені із робочих зошитів для студентів фармацевтичного та медичних факультетів (Кісельова ін., 2021а), (Кісельова ін., 2021б).

Зауважимо, що типові вправи існують у навчальному процесі вже кілька років, але жвавість проведення заняття і більшу зацікавленість матеріалом у студентів викликає саме проведення занять з використанням принципів методу *case study*.

Підвищення зацікавленості, а як наслідок, успішності студентів продемонструвала наступна методика: під час проведення заняття за методом *case study* групу ділимо на кілька мікро-груп по 3–4

осіби (чисельність стандартної групи становить 10–14 осіб). Одні виступають замовниками (приносять для приготування латиномовні рецепти або рецепт на готовий препарат із зазначеним складом та лікарською формою; приходять купувати препарати), а інші – фармацевти відповідних установ. Моделювання типової для професійної діяльності ситуації дозволяє на етапі навчання краще включитися в роботу, відповідальніше відноситися до засвоєння заданого матеріалу, у короткий термін часу реагувати на поставлені виклики і разом з тим покращити успішність. Саме цього можна досягти, застосовуючи увесь спектр методик *case study*.

Метод *case study* демонструє важливість матеріалу для самих студентів, рівень знань студентів, поведінку в певній імітаційній ситуації, варіанти вирішення завдання-проблеми, що в майбутньому трансформується в їхній роботі, прагнення до саморозвитку і ефективнішої підготовки до занять.

Елементи методу *case study* слід використовувати не лише на практичних заняттях, але й вводити їх під час лекційних занять. У ході ведення лекції активність сприйняття інформації студентами знижується, оскільки переважно задіяні лише слухові аналізатори, лекція примушує студента залишатися на позиції об'єкта педагогічного процесу. Проте відмова від лекцій як форми навчання – неможлива, оскільки це знижує науковий рівень підготовки, та не приводить до системності роботи. А в деяких випадках є необхідною формою навчання, зокрема для студентів заочної форми навчання, частка яких на фармацевтичному факультеті в НМУ імені О. О. Богомольця становить на 28% більше від загальної кількості студентів-фармацевтів денної форми за декілька останніх навчальних років. Якість сприйняття лекційного матеріалу студентами значною мірою можна подолати раціональною побудовою матеріалу та короткими інтерактив-

ними включеннями в лекційний процес (елементами дискусії, «мозкового штурму», бесіди), за допомогою яких студенти стають суб'єктами процесу, що дозволить зняти монотонність лекційного навчання, активізувати мислення, створити атмосферу колективних роздумів і готовності слухати викладача.

Висновки. Отже, застосування у вищій освіті методу *case study* розвиває у студента: ініціативність, креативність, впевненість в собі, комунікабельність, вміння гнучко реагувати на ситуацію, готовність до дії в різних умовах, зацікавленість навчальним матеріалом – все це є необхідним не лише майбутньому фахівцю-фармацевту, але й звичайному громадянину. Враховуючи залученість у метод *case study* основних інтерактивних методик, використання цього методу ґрунтується на максимальній активізації навчально-пізнавальної діяльності кожного студента і втягненні його в процес аналізу ситуації і прийняття рішень.

Наголошуємо, що метод *case study* неможливо використовувати на кожному занятті з латинської мови для студентів-фармацевтів в НМУ імені О. О. Богомольця. Однак його елементи обов'язково вдало впишуться в кожне заняття («мозковий штурм», питання-відповідь, мікрогрупи, інколи метод дискусії). Проте на заняттях з латинської мови, де поєднуються міждисциплінарні теми, можна повною мірою застосовувати метод *case study*, зокрема на заняттях з рецептури та вивченні фармацевтичних частотних відрізків у назвах препаратів, медичних засобів.

Метод *case study* слід вживати поряд з традиційними методами навчання у вищих медичних навчальних закладах при викладанні як теоретичних дисциплін, так і практичних. Аналізований метод є цікавою активною формою навчання, що мотивує інтерес до теми, розвитку особистісних якостей студента та сприяє саморозвитку, що є необхідним для майбутніх фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баханов К. О. Інтерактивне навчання. *Історія в школах України*. 2008. № 2. С. 31–36.
2. Гай Л. А., Сухін Ю. В., Венгер В. Ф., Сайед М., Сердюк В. В. Сучасні методи викладання медичних дисциплін у вищій школі. *Медична освіта*. 2016. № 1. С. 15–18 DOI: <https://doi.org/10.11603/me.v0i1.6352>
3. Луцик І. Г. Використання інтерактивних методів як засіб створення інтенсивного освітнього середовища. *Нові технології навчання*. 2007. № 46. С. 59–63.
4. Кісельова О. Г., Ніколаско О. А., Шпинта Г. М. Робочий зошит з латинської мови (для студентів фармацевтичного факультету): 6-те вид., випр. та допов. Київ: Книга-плюс, 2021. 223 с.
5. Кісельова О. Г., Лехніцька С. І., Шпинта Г. М. Робочий зошит до практикума «Латинська мова та медична термінологія». Київ: Книга-плюс, 2021. 132 с.
6. Павлишин Г. А., Бігуняк Т. В., Саварин Т. В. Кейс-метод навчання у медичній освіті. *Медична освіта*. 2015. № 3. С. 67–69 DOI: <https://doi.org/10.11603/me.v0i3.4975>
7. Пометун О. І. Енциклопедія інтерактивного навчання. Київ: СПД Кулінічев Б. М., 2007. 144 с.

8. Тарасенко Я. А., Тихонов О. О., Шерстюк О. О. Сучасні методи навчання здобувачів вищої медичної освіти. *Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки*. Полтава, 2022. С. 2950–296. URL: <http://repository.pdmu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/17998/1/>
9. Філоненко М. М. Методика викладання у вищій медичній школі на засадах компетентнісного підходу : методичні рекомендації для викладачів та здобувачів наукового ступеню доктора філософії (PhD) ВМ(Ф)НЗ України. Київ, 2016. 88 с.
10. Challa K, Sayed A, Acharya Y. Modern techniques of teaching and learning in medical education: a descriptive literature review. *MedEdPublish*. 2021. Pp. 1–15 DOI: <https://doi.org/10.15694/mep.2021.000018.1>

REFERENCES

1. Bakhanov K. O. Interaktyvne navchannia [Interactive education]. *History in the schools of Ukraine*. 2008. № 2. pp. 31–36 [in Ukrainian].
2. Hai L. A., Sukhin Yu. V., Venher V. F., Saied M., Serdiuk V. V. Suchasni metody vykladannia medychnykh dystsyplin u vyshchii shkoli [Modern methods of teaching medical disciplines in higher education]. *Medical education*. 2016. № 1. pp. 15–18. DOI: <https://doi.org/10.11603/me.v0i1.6352> [in Ukrainian].
3. Lutsyk I. H. Vykorystannia interaktyvnykh metodiv yak zasib stvorennia intensyvnoho osvithnoho seredovyshcha [The usage of interactive methods as a means of creating an intensive educational environment]. *New learning technologies*. 2007. № 46. pp. 59–63 [in Ukrainian].
4. Kiselova O. H., Nikolaienko O. A., Shpynta H. M. Robochyi zoshyt z latynskoi movy (dlia studentiv farmatsevychnoho fakultetu) [Workbook of the Latin language (for students of the Faculty of Pharmacy)]: 6 thed., corr. andadd. Kyiv: Book-plus, 2021. 223 p. [in Ukrainian].
5. Kiselova O. H., Lekhnitska S. I., Shpynta H. M. Robochyi zoshyt do praktykuma «Latynska mova ta medychna terminolohiia» [Workbook for the book «Latin language and medical terminology»]. Kyiv : Book-plus, 2021. 132 p. [in Ukrainian].
6. Pavlyshyn H. A., Bihuniak T. V., Savaryn T. V. Keis-metod navchannia u medychnii osviti [Case-method of learning in medical education]. *Medical education*. 2015. № 3. Pp. 67–69. DOI: <https://doi.org/10.11603/me.v0i3.4975> [in Ukrainian].
7. Pometun O. I. Entsyklopediia interaktyvnoho navchannia [Encyclopedia of interactive learning]. Kyiv : CPD Kulynichev B.M., 2007. 144 p. [in Ukrainian].
8. Tarasenko Ya. A., Tykhonov O. O., Sherstiuk O. O. Suchasni metody navchannia zdobuvachiv vyshchoi medychnoi osvity [Modern methods of learning students of higher medical education]. *Modern trends in the development of medical education: prospects and achievements*. Poltava, 2022. Pp. 295–296 URL: <http://repository.pdmu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/17998/1/> [in Ukrainian].
9. Filonenko M. M. Metodyka vykladannia u vyshchii medychnii shkoli na zasadakh kompetentnisnoho pidkhodu: Metodychni rekomendatsii dlia vykladachiv ta zdobuvachiv naukovooho stupeniu doktora filosofii (PhD) VM(F)NZ Ukrainy [Teaching methodology in a higher medical school based on the competence approach: Methodological recommendations for teachers and candidates of the scientific degree of Doctor of Philosophy (PhD)]. Kyiv, 2016. 88 p. [in Ukrainian].
10. Challa K, Sayed A, Acharya Y. Modern techniques of teaching and learning in medical education: a descriptive literature review. *MedEdPublish*. 2021. Pp. 1–15. DOI: <https://doi.org/10.15694/mep.2021.000018.1>